

Poslední soud

Martin Maxa

Až jednou smrt rozbije mříž vězení našich těl
slepý duše vykročí poprvé ze svých cel,
poprvé ze svých temných cel.

Až se nám oči zahledí skrze hlínu na měsíc
slepý duše vykročí poprvé k řece Styx,
poprvé k řece Styx.

R: Před posledním soudem se už drama nekoná
všechny dávno unavil věčnej spor o duše
a tak už jen ďábel a Bůh se tu prou o slova
i když myšlenky všech, co tu zbyli,
opustili soudní síň.

Kolikrát jen přikryl už sníh bílý kosti
i nejlepších z nás co už spí na věčnosti,
co už spí na věčnosti a tiše sní.

A těžko říct, zda-li Bůh, zda-li Bůh anebo ďábel,
který z nich, který z nich bude řečnit naposled.
který z nich bude řečnit naposled.

R: Před posledním soudem...